

Вивчення ультраструктури зони контакту пломбувальних матеріалів із твердими тканинами бічних зубів

Карпець Л.М.

Науковий керівник – проф. Куцевляк В.Ф.

Харківська медична академія післядипломної освіти

Кафедра стоматології, терапевтичної і дитячої стоматології

Пломбування проксимальних поверхонь бічних зубів ускладнюється трудностю доступу та неможливістю провести направлену полімеризацію нижнього шару фотополімерного матеріалу. При безпосередній полімеризації настає швидке зв'язування компонентів у напрямку світлового потоку, матеріал зазнає полімеризаційного стресу. Інколи це приводить до відриву композиту від зуба, виникнення крайової щілини, і як наслідок – виникнення вторинного карієсу. Матеріалом для експериментальних досліджень були 45 видалених молярів та премолярів у пацієнтів віком від 20 до 55 років. Після відповідної антисептичної обробки у зубах формували стандартні порожнини і пломбували за прямою методикою вітчизняним гібридним композитним матеріалом (КМ) „Кромлайт-Z” та „сандвіч”-методикою із застосуванням склоіономерного цементу (СІЦ) „Vitremet” (3M ESPE) та вітчизняного текучого композитного матеріалу „Лателюкс-flow” (Стома технологія).

У результаті експериментальних досліджень було виявлено щільну без порот і розшарувань зону з'єднання пломбувальних матеріалів з емаллю у всіх дослідних групах та доведено покращення крайового прилягання композитних реставрацій бічних зубів до дентину при застосуванні „сандвіч”-техніки. Проведені дослідження підтверджують доцільність застосування вітчизняного гібридного композитного матеріалу „Кромлайт-Z” для відновлення бічних зубів та компенсації полімеризаційної усадки прямою реставрацією декількома матеріалами, що мають різні коефіцієнти полімеризаційної усадки та різні модулі пружності.